

Datum

30 mei 2000

Nummer

HK/AW 2000/8077

Onderwerp

beschikking.

Wet verontreiniging oppervlaktewateren / Wet op de waterhuishouding.

Baggerdepot Slufter.

Inhoud:

1. Aanhef
2. Overwegingen
 - 2.1. Algemeen
 - 2.2. Beschrijving van de Slufter
 - 2.3. Voorgenomen additionele activiteiten
 - 2.4. Samenvatting milieu-effectrapport
 - 2.5. Lozingssituatie
 - 2.6. Voorschriften ten aanzien van de lozing
 - 2.7. Bergen baggerspecie gerelateerd aan wettelijk kader en beleid
 - 2.8. Adviezen en bedenkingen op het MER en de vergunningaanvragen
 - 2.9. Behandeling (eventuele) ingebrachte bedenkingen en adviezen
 - 2.10. Tijdelijkheid van de vergunning
 - 2.11. Verlening onder voorschriften
3. Besluit
4. Voorschriften
5. Ondertekening
6. Mededelingen
7. Bijlagen

DE STAATSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT

1. *Aanhef*

Beschikt op grond van de volgende overwegingen op de aanvraag de dato 18 december 1998, kenmerk PWMIDSV/BNI/98/12605 ingediend door de Directeur Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam namens het College van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Rotterdam en mede namens de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Zuid-Holland te Rotterdam om wijziging van de vergunning van 7 oktober 1985 kenmerk R 36774 ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).

Deze aanvraag is op 25 januari 1999 door de hoofdingenieur-directeur van de directie Zuid-Holland ontvangen en in behandeling genomen onder nummer 1318.

Naast de aanvraag om wijziging van de Wvo-vergunning is tevens een Wet milieubeheer (Wm)-aanvraag en een Milieu-effectrapport (m.e.r.) bij Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland ingediend. De aanvraagprocedures worden gecoördineerd behandeld en zijn inhoudelijk op elkaar afgestemd. De DCMR Milieudienst Rijnmond verzorgt de coördinatie.

2. Overwegingen

2.1 Algemeen

De aanvraag om wijziging heeft betrekking op het met behulp van één lozingspunt, lozen van retourwater vanuit het baggerspeciedepot De Slufter gelegen op de Maasvlakte (gemeente Rotterdam, zie bijlage I). Deze aanvraag is het gevolg van het structureel bergem van klasse IV-specie, waaronder BAGA+ specie en het scheiden van zand uit baggerspecie.

De aanvraag heeft ook betrekking op het onttrekken van oppervlaktewater ten behoeve van het gebruik als perswater. In het verleden is hiervoor nog geen vergunning ex Wet op de waterhuishouding (Wwh) verleend. In het kader van de Wwh is een vergunning nodig in geval van een onttrekking van meer dan 100 m³/uur en bij een lozing van meer dan 5.000 m³/uur. Bij de Slufter wordt periodiek 5.000 - 14.000 m³/uur onttrokken aan de Mississippihaven danwel aan het Hartelkanaal. Het onttrekken van water te gebruiken als perswater is derhalve Wwh-plichtig. De lozing bedraagt vanwege buffering op de Slufter zelf maximaal 2.000 m³/uur. De lozing van het retourwater bedraagt minder dan 5.000 m³/uur en is daardoor ook niet Wwh-plichtig.

Bij beschikking de dato 7 oktober 1985 kenmerk R 36774 en laatstelijk gewijzigd de dato 7 november 1995, kenmerk HW/AW 207830 is reeds een Wvo-vergunning verleend voor onbepaalde tijd voor het lozen van retourwater. Bij beschikking de dato 25 februari 1998, kenmerk HK/AW 99/7109 is een gedoogbeschikking afgegeven voor het bergem van 200.000 m³ BAGA+ (voor arseen) baggerspecie. Met de gedoogbeschikking van de dato 13 juli 1999 kenmerk HK/AW 99/7109 is deze gedoogbeschikking verlengd tot 31 juli 2000. Met het van kracht worden van de onderhavige vergunning komen beide te vervallen.

2.2 Beschrijving van de Slufter

Sinds 1987 wordt baggerspecie uit de havens en watergangen uit het benedenrivieren-gebied geborgen in de Slufter ('Grootschalige Locatie voor de Berging van baggerspecie uit het benedenrivierengebied'). Het depot heeft een fysieke inhoud van ca. 90 miljoen m³. Rekening houdend met de het depot optredende ontwatering en consolidatie in het depot kan tijdens de gehele exploitatieduur ca. 150 miljoen m³ baggerspecie in de Slufter worden geborgen. Het depot bevindt zich thans in de verlengde onderwaterfase waarin het waterpeil tot maximaal 1,5 meter wordt verhoogd en waarbij een waterlaag van 2 meter wordt gehandhaafd tot het baggerspecieniveau circa N.A.P. niveau heeft bereikt. De Slufter gaat binnen enkele jaren over naar de bovenwaterfase waarin het baggerspecieniveau boven N.A.P. uitstijgt.

Voor de uitvoering van de bergingswerkzaamheden en het lozen van retourwater zijn in het depot de volgende voorzieningen aanwezig:

- een aanlandingsponton, gelegen in de Mississippihaven, met aan- en afvoerleidingen voor baggerspecie (aanvoer) en retourwater (afvoer);
- een aanlandingsponton in het Hartelkanaal, bestemd voor het lossen van met bakken aangevoerde baggerspecie;
- het bezinkbassin van de Slufter gelegen buiten het depot. Het heeft een effectief oppervlak van circa 40.000 m² en een waterdiepte van 1,5 meter.

- een bufferdepot van zuiveringsslib en voorzieningen voor het tezamen bergen van zuiveringsslib en baggerspecie. Sinds 1997 wordt geen zuiveringsslib meer geborgen in de Slufter.

2.3 Voorgenomen additionele activiteiten

- het bergen van klasse IV-specie, waaronder specie die de BAGA-grenswaarde overschrijdt;
- het scheiden van zand uit baggerspecie.

2.4 Samenvatting milieu-effectrapport

De aanvragers hebben een milieu-effectrapport (m.e.r.) opgesteld voor het structureel bergen in de Slufter van klasse III en IV baggerspecie (zowel BAGA- als de BAGA+specie). In het MER zijn tevens de effecten van de zandscheiding inzichtelijk gemaakt. Het MER-rapport biedt voldoende informatie en onderbouwing om de lozing als gevolg van het bergen van klasse II/III tezamen met klasse IV (BAGA- en BAGA+) baggerspecie op milieuhygiënisch verantwoorde wijze te laten plaatsvinden.

Uit het MER blijkt:

- De gevolgen van de voorgenomen activiteit voor het milieu zijn marginaal ten opzichte van de huidige situatie;
Het integraal bergen van klasse III en IV baggerspecie inclusief de BAGA+ baggerspecie is aanvaardbaar;
- Door het aanbrengen van een recirculatie-systeem voor hergebruik van het retourwater als perswater voor het verpompen van specie uit van met bakken aangevoerde specie zal de netto-lozing aanmerkelijk afnemen met minimaal 4,1 miljoen m³/j. (zie bijlage 3 waterbalans Slufter);
- Bij het in de sedimentatiebekkens brengen van partijen specie voor het scheiden van zand wordt dezelfde hoeveelheid perswater gebruikt als in geval het storten van die zanderige specie in het depot. Dergelijke zandige partijen baggerspecie worden veelal via de bakkenzuigers aangevoerd;
- Bij de mechanische zandscheiding wordt depotwater benut als proceswater. De uit deze zandscheiding vrijkomende bovenloop met daarin de slibfractie wordt vervolgens weer op de Slufter geloosd;
- De zandscheiding heeft vanwege de recirculatie geen invloed op de hoeveelheid op het oppervlaktewater te lozen retourwater;
- Het treffen van maatregelen gericht op recirculatie van het retourwater schept goede randvoorwaarden voor optimalisatie van de kwaliteit van het te lozen retourwater met gebruikmaking van de van nature optredende zelfreinigingsprocessen in de vorm van bezinking en van nitrificatie/denitrificatie in de waterlaag op het depot.

2.5 Lozingsituatie

Kwantiteit retourwater

Het retourwaterdebiet van de Slufter lag in de periode van 1990-1997 tussen de 8,7 en 12,6 miljoen m³/j. met een gemiddelde van circa 10,9 miljoen m³/j. (ongeveer 0,2 miljoen m³ per week).

Het retourwater bestaat tijdens de onderwaterfase uit de volgende waterstromen:

- neerslagoverschot
- consolidatiewater;
- verdringingswater *);
- perswater van bakken en sleepopperzuigers.

*) Het verdringingswater komt zowel in de verlengde onderwaterfase als in de bovenwaterfase te vervallen.

Reductie kwantiteit retourwater

In de toekomstige situatie komt het verdringingswater te vervallen.

De totale lozing vanuit de Slufter bedraagt volgens de aanvraag ca. 7,6 miljoen m³ of gemiddeld ca. 875 m³/uur. Ca. 5,2 miljoen m³ oppervlaktewater wordt onttrokken aan het Hartelkanaal en de Mississippihaven voor gebruik als perswater. Hiervan wordt 4,1 miljoen m³/j. ingenomen uit het Hartelkanaal door de bakkenzuigers en ca. 1,1 miljoen m³ aan de Mississippihaven door de sleepoppers voor het verpersen van de gehopperde en dus meer in vloeibare vorm aangevoerde baggerspecie. Het perswater (oppervlaktewater) dat bij de bakkenzuigers en de hoppers wordt ingenomen draagt derhalve voor 2/3 bij aan de totale lozing (zie ook bijlage 3 waterbalans Slufter).

Aanvragers zijn voornemens de waterhuishouding van de Slufter zodanig aan te passen dat retourwater wordt ingezet als perswater bij de bakkenzuigers. Daarmee neemt de lozing af met 4,1 miljoen m³/j. tot 3,5 miljoen m³/j. of gemiddeld ca. 400 m³/ uur. Het inzetten van retourwater als perswater zal in een voorschrift worden opgenomen (artikel 5).

De aanvragers achten het inzetten van retourwater op de aanvoerleidingen van de sleepoppers, vanwege de hiervoor benodigde dure en ingrijpende aanpassingen in relatie tot de relatief geringe besparing die hiermee bereikt kan worden, niet doelmatig. Teneinde meer inzicht te krijgen in de met zo'n ingreep gemoeide aanpassingen en de voor- en nadelen hiervan zal een hierop gericht onderzoeksvoorschrift opgenomen worden.

Kwaliteit retourwater

Voor de beoordeling van de kwaliteit van het te lozen retourwater worden het zwevend stofgehalte en het ammoniumgehalte als maatgevend beschouwd.

Zwevende stof

Het zwevend stofgehalte (onoplosbare bestanddelen) wordt met name bepaald door:

- de verblijftijd van het water op het depot;
- de dikte van de waterschijf op het depot;
- de windsnelheid en de strijklengte;
- de korrelverdeling van de baggerspecie (fractie < 63 en <2 um);
- de wijze van aanvoer van de baggerspecie.

Het gemiddeld zwevend stofgehalte in 1997, bij een waterschijf van ca. 2 meter, was over het algemeen 20 mg/l met uitschieters richting 50 mg/l (monitoringsgegevens Slufter in het kader van de Wvo-vergunning). Door alleen bezinking in het depot zal het retourwater in de bovenwaterfase naar verwachting aan de lozingseis van 50 mg/l zwevend stof voldoen. Het bezinkbassin zal eventueel ingezet worden als het zwevend stofgehalte van het retourwater niet voldoet aan deze eis.

Ammonium

Het ammoniumgehalte in het retourwater wordt grotendeels bepaald door de verblijftijd en de daar aangekoppelde omzetting van ammonium door nitrificatie en door denitrificatie. De verblijftijd van het retourwater in het depot is sterk afhankelijk van het wateroppervlak op het depot en de diepte daarvan.

Onder gunstige omstandigheden wordt aangenomen dat 's zomers ca. 5% van de aanwezige ammonium per dag wordt omgezet in nitraat en dit nitraat via denitrificatie in atomaire stikstof. Het depot biedt de juiste uitgangspunten om bij een goed depotmanagement het gehalte aan ammonium in het retourwater via natuurlijke zelfreinigingsprocessen verder te reduceren. Onduidelijk is echter nog hoe dit proces van reductie van stikstof gemaximaliseerd kan worden.

Depotmanagement gericht op optimalisatie van de kwaliteit van het te lozen retourwater.

Zoals hierboven reeds genoemd bestaat de belangrijkste pijler van het depotmanagement, voor zover het de kwaliteit van het te lozen retourwater betreft, uit het optimaal benutten van de van nature plaatsvindende zelfreinigingsprocessen op het depot de Slufter.

Concrete aandachtspunten in dit kader zijn dus de verdere optimalisatie van het beheer ten aanzien van:

- de verdere reductie van de te lozen hoeveelheid retourwater via recirculatie.
- het verwijderen via bezinken van onopgeloste bestanddelen.
- de natuurlijke afbraak van stikstofverbindingen in het depot.

Ten behoeve van de verdere invulling van voornoemde maatregelen in het kader van depotmanagement moet de vergunninghouder een onderzoeksvoorstel indienen.

Op deze wijze kunnen de aanvragers, aan de hand van praktijkervaring die wordt opgedaan bij het bergen van baggerspecie in de bovenwaterfase, in nader overleg met het bevoegd gezag het retourwaterbeheer verder vorm geven en optimaliseren. Hierbij worden de voor- en nadelen van het handhaven van een relatief kleine dan wel grote waterspiegel en het gebruik van het bezinkbassin afgewogen tegen de aspecten geur, consolidatie, de omzetting van ammonium, het energieverbruik, het zwevend stofgehalte en de bereikbaarheid van de voor het storten van de baggerspecie benodigde voorzieningen in het depot. Deze facetten zullen deel uitmaken van het bovengenoemde onderzoeksvoorstel.

De invloed van de lozing op het ontvangend oppervlaktewater

Met het doorsteken van de Beerdam is de waterhuishoudkundige situatie ter plaatse van het lozingspunt drastisch gewijzigd. Door de opening van de Beerdam treedt een sterkere verdunning op waardoor de door lozing beïnvloede zone aanmerkelijk is afgenomen en de lozing niet of nauwelijks leidt tot een significante verhoging van het ammoniumgehalte in het Hartelkanaal en de Mississippihaven.

Additionele effecten en conclusies ten aanzien van de berging van BAGA+baggerspecie en van de zandscheiding op de kwaliteit van het retourwater:

- Het zwevend stofgehalte is de kwaliteitsbepalende parameter voor het retourwater;
- Het gehalte aan zwevend materiaal is te reguleren via bezinking op het depot en/of het doorlopen van een tweede behandeling in het bezinkbassin;
- Het gehalte aan zwevend materiaal (onopgeloste bestanddelen) in het retourwater is onafhankelijk van de chemische samenstelling van de baggerspecie (klasse II, III, IV);

- De verblijftijd van het te lozen retourwater in het depot wordt door het bergen van klasse IV-specie niet significant beïnvloed;
- De hoeveelheid fijne deeltjes die vanuit de Slufter met het retourwater wordt geloosd, wordt door de zandscheiding niet beïnvloed;
- De chemische samenstelling van het te lozen retourwater ten aanzien van opgeloste bestanddelen wijzigt niet. Het bergen van klasse IV, waaronder BAGA+ specie alsmede de zandscheiding hebben geen significante invloed op de kwaliteit van het retourwater;
- Het bergen van klasse IV-specie en het scheiden van zand, heeft overall gezien een marginale invloed op de kwaliteit van het retourwater in vergelijking tot de berging van klasse II en klasse III baggerspecie.

2.6 Voorschriften ten aanzien van de lozing

Onopgeloste bestanddelen

Zoals eerder gememoreerd zijn de verontreinigingen in het retourwater voor het grootste deel gebonden aan de zwevende stof. Het zwevend stofgehalte (onopgeloste bestanddelen) in het te lozen retourwater is daarmee bepalend voor de omvang van de emissie. Gezien de ervaringen bij andere baggerspeciedepots wordt op voorhand het principe van de dubbele bezinking voldoende geacht (bezinken op het depot + het eventueel bezinken in apart bezinkbassin). Het retourwater dient daartoe door een goed gedimensioneerd nabezinkingsbassin te kunnen worden geleid voor een verdere en afdoende verwijdering van de onopgeloste bestanddelen. Deze dubbele zuivering kan worden aangemerkt als de Best Uitvoerbare Techniek (BUT) voor de reductie van het gehalte aan onopgeloste bestanddelen. Met de methode van dubbele bezinking zijn gehalten aan onoplosbare bestanddelen te behalen van beneden 50 mg/l als voortschrijdend gemiddelde van 6 waarnemingen. Daarnaast mag geen enkel monster meer dan 100 mg/l aan onopgeloste bestanddelen bevatten.

Ammonium

Ten aanzien van het ammoniumgehalte wordt in beginsel uitgegaan van een optimalisatie van de natuurlijke zelfreiniging op het depot door het aangepaste depotmanagement. Cijfers over de omvang van de ammoniumlozing zijn in het MER aangegeven. In hoeverre de zelfreiniging in de praktijk werkt en welke gehalten aan ammonium daarmee bereikt kunnen worden is eerst aan te geven aan de hand van praktijkervaringscijfers. Hierbij moet tevens opgemerkt worden dat in Nederland nog geen expliciete ervaringen op dit punt zijn opgedaan.

Gehalte aan overige verbindingen

Fosfaten, zware metalen, organische micro-verbindingen en minerale olie zijn met name gebonden aan de onopgeloste bestanddelen. De emissie aan deze verbindingen wordt met name bepaald door het gehalte aan onoplosbare bestanddelen. Gezien de lage gehalten worden ten aanzien van deze stoffen geen specifieke lozingseisen opgenomen. De vergunninghouder dient in dit verband voorshands onderzoek te verrichten naar het voorkomen van de in bijlage 2 aangegeven parameters in het retourwater (artikel 7).

2.7 Bergen baggerspecie gerelateerd aan wettelijk kader en beleid

Algemeen beleid en de waterbodembodem

De verwijdering van (vervuilde) baggerspecie is noodzakelijk ter verbetering van de chemische en biologische kwaliteit van waterhuishoudkundige systemen. Meer specifiek voor het in stand houden van de afvoercapaciteit van ijs en water en voor het bevaarbaar houden van wateren en havens.

Daarbij moet worden gelet op het beleid zoals geformuleerd in de Derde Nota waterhuishouding en de Evaluatienota Water (ENW) en recentelijk de 4^e Nota waterhuishouding (NW4). Daarnaast zijn vooral de landelijke MER berging baggerspecie en het Beleidsstandpunt verwijdering baggerspecie (Tweede Kamer, vergaderjaar 1993-1994, 23450, nr. 1) van belang.

Ten aanzien van het Rijks- en provinciaal beleid wordt verwezen naar de overwegingen van de Wm-beschikking onder de hoofdstukken: Rijksbeleid, Provinciaal beleid, Normen en Verwijdering en de Richtlijnen voor stortplaatsen voor verwijdering baggerspecie.

Het beleid kent de volgende speerpunten:

- Het realiseren van voldoende stortcapaciteit voor met name de gezamenlijke berging van klasse 3 en klasse 4 baggerspecie (o.a. het depot Hollandsch Diep en depots elders in Nederland);
- Het stimuleren van het verwerken van verontreinigde baggerspecie met 20%. Concreet gaat het om het terugwinnen van zand uit baggerspecie en hergebruik van dit zand. Zandscheiding vindt plaats op de Slufter ingeval zandige specie wordt aangeboden;
- Het stimuleren van het direct toepassen en het hergebruik van licht verontreinigde baggerspecie in werken.

Bij de beoordeling van baggerspeciedepots geldt als uitgangspunt dat verspreiding van verontreiniging zoveel mogelijk wordt voorkomen.

Veranderende inzichten rond berging van baggerspecie

Het bergen van BAGA+ in de Slufter past in de veranderende beleidsvisie op het meer integraal bergen van klasse II/III en klasse IV baggerspecie. Dit kwam voort uit de resultaten van de in de jaren '90 verschenen milieu-effectrapportages die in het kader van de ontwikkeling van nieuwe baggerdepots zijn gepubliceerd. Het betreft de m.e.r.-rapporten van het depot IJsseloo (Ketelmeer nabij Kampen), het depot Hollandsch Diep, het depot Averijhaven (Amsterdam).

In deze m.e.r.-rapporten wordt uitgegaan van het niet meer gescheiden doch van het integraal bergen in baggerspeciedepots van de verschillende kwaliteitsklassen baggerspecie, die om wat voor redenen in aanmerking komen voor berging in een baggerspeciedepot. Vanuit oogpunt van risico's voor verspreiding naar het oppervlaktewater en naar het grondwater blijkt dat de organische en anorganische verontreiniging sterk gebonden blijken te zijn aan de kleimineralen (metalen) en aan de organische stof in de baggerspecie. Die binding beperkt danwel verhindert de verspreiding van verontreinigingen via het grondwater.

Door de toegenomen kennis en het inzicht over de mate van verspreiding van verontreiniging staat het bergen van verontreinigde baggerspecie in diepe putten thans volop in de belangstelling en worden diepe putten als serieuze bergingslocaties overwogen. De nu voorliggende MER 'Herziening acceptatiecriteria en het scheiden van zand in het depot de Slufter' d.d. november 1998 rond de verruiming van de acceptatiecriteria Slufter sluit aan op deze ontwikkeling.

Naar de huidige inzichten is het baggerspeciedepot de Slufter een milieuvriendelijke vorm van berging van waterbodemsediment met integraal bezien een zo laag mogelijke belasting van het milieu en van het oppervlaktewater.

Wvo-uitvoeringsbeleid baggerspeciedepots

Algemeen

Het primaire doel van baggeractiviteiten en het bergen van de baggerspecie in speciedepots zoals de Slufter is het instandhouden van de aanwezige waterafvoer capaciteit en om de havens en de vaarwegen bevaarbaar te houden. Daarnaast wordt de diffuus optredende verontreiniging vanuit (vervuilde) waterbodems gereduceerd door berging van het met de grote rivieren meegevoerde verontreinigde sediment in een baggerdepot.

De beleidsmatige toetsing lozingen vanuit baggerspeciedepots

De lozingen vanaf het depot worden getoetst aan het op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren te voeren waterkwaliteitsbeleid, zoals verwoord in het Indicatief Meerjarenprogramma 1985-1989, het RAP/NAP, de derde Nota waterhuishouding en de Evaluatienota Water en 4^e Nota waterhuishouding. Hierbij is een drietal algemene uitgangspunten van belang:

1. vermindering van de verontreiniging via preventie, recirculatie, scheiding schoon-/vuilwaterstromen, zuivering en dergelijke; voor wat betreft baggerspeciedepots wordt een en ander tevens gezien vanuit het integrale milieu-rendement, nl. de vaak omvangrijke milieuwinst die voor het watersysteem bereikt wordt als gevolg van het (op grote schaal kunnen) baggeren van verontreinigd sediment versus een lozing van retourwater bij het baggerspeciedepot.
2. het stand-still beginsel, vooral geformuleerd ter bescherming van kwalitatief goede watersystemen, teneinde onnodige opvulling van normen te voorkomen;
3. het ALARA-principe (as low as reasonably achievable, zo laag als redelijkerwijs bereikbaar): hieronder wordt in dit geval verstaan het bereiken van een zo laag mogelijke emissie uitgaande van maatregelen, zoals die zowel qua waterhoeveelheden en qua concentratie c.q. stofvrachten redelijkerwijs kunnen worden verlangd bij baggerspeciedepots.

Ter implementering van het vorenstaande wat betreft baggerspeciedepots heeft het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA) ten behoeve van de Coördinatiecommissie Uitvoering Wet Verontreiniging Oppervlaktewateren (CUWVO VI) een werkdocument opgesteld: 'De beoordeling van de lozing van retourwater uit een baggerspeciedepot' (94.120 X d.d. 25-8-94). *)

- *) Het werkdocument nr. 94.120 X van het RIZA terzake van het depotmanagement en de aan het retourwater van grootschalige baggerdepot's te stellen lozingseisen (J. Hartnack, d.d. 25 augustus 1994).
- Onderzoek naar recirculatie en in-situ reiniging van retourwater van grootschalige baggerdepots (DEPOTEC, d.d. januari 1995). Dit rapport wordt eveneens gezien als een werkdocument.

Aan de hand van dit document zal de CUWVO algemeen geldende richtlijnen opstellen met betrekking tot de kwaliteit van het retourwater vanuit baggerspeciedepots. In afwachting hiervan vormt voornoemd RIZA-document de grondslag voor de nadere invulling van beheersmaatregelen ex Wvo ter zake van baggerspeciedepots.

De waterbodem

Voor de waterbodem als onderdeel van het aquatisch ecosysteem zijn kwaliteitscriteria geformuleerd. In eerdere overwegingen is op de mogelijkheden tot terugdringing danwel beëindiging van de lozing van afvalstoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen ingegaan. In de directe omgeving van het lozingspunt zal zich een mengzone vormen.

Gelet op de omvang van de lozing in relatie tot de omvang van de Mississippihaven en de daarin optredende menging als gevolg van de getijdenwerking zal naar verwachting geen wezenlijke beïnvloeding waarneembaar zijn van zowel de waterkwaliteit als van de waterbodem als gevolg van de lozing van het retourwater. Dit blijkt ook uit de resultaten van de periodieke monstercampagnes in de Rotterdamse havens en vaarwegen. Gelet op het vorenstaande wordt deze beïnvloeding van de waterbodem vooralsnog aanvaardbaar geacht en wordt afgezien van het opnemen van het zogenoemde waterbodem-artikel.

2.8 Adviezen en bedenkingen op het MER en de vergunningaanvragen

Naar aanleiding van de toegezonden aanvragen en het MER zijn adviezen en bedenkingen ingebracht door:

- de commissie m.e.r.;
- de gemeente Westvoorne;
- de vereniging verontruste burgers van Voorne;
- de stichting Natuur en landschap Voorne-Putten.

Voor een volledig overzicht zie het gestelde in de Wm-vergunning. De behandeling richt zich op de Wvo relevante bedenkingen.

De adviezen van de commissie m.e.r. zijn:

- a) Bij een verlaging van de waterspiegel zal rekening moeten worden gehouden met de lozing van een verhoogd gehalte zwevend stof. Nu reeds zou moeten worden bezien hoe de gewijzigde (acceptatie- en zandscheidings)situatie in de modelberekeningen voor de eindfase moet worden verwerkt.

De bedenkingen van de gemeente Westvoorne zijn:

- b) In de richtlijnen (pagina 8) is aangegeven dat de Derde en de Vierde Nota waterhuishouding bij het opstellen van het MER moeten worden betrokken. Dit is in het MER amper terug te vinden. Op pagina 79 wordt gesproken over het overschrijden van de normen voor karperachtigen. Verder wordt verwezen naar het MER verlengde berging van zuiveringsslib. Een beschouwing over de Maximaal Toelaatbare Risico-waarden die worden beschreven in de Vierde Nota is zeker op zijn plaats. De toetsing aan de bestaande oppervlaktewaterkwaliteit zoals nu is omschreven, schiet nogal te kort.

Nitraaternissie

- c) Er wordt in het MER alleen gesproken over de emissie van Kjeldahl (N-Kj) en de biologische omzettingen tot nitraat. Een beschouwing over het beleid ten aanzien van nutriënten zou op zijn plaats zijn. Sinds de inwerkingtreding van de AMvB's stikstof en fosfaat en het Lozingenbesluit Wvo stedelijk afvalwater worden voor RWZI's (grote lozers van N en P) doorgaans gesteld van N-totaal kleiner dan 10 of 15 mg/l. Bestaande RWZI's hoeven niet uit te breiden als in het beheersgebied van de waterbeheerder, de stikstofvracht van het water met 75% wordt gereduceerd. De nitraatlozing van de Slufter als puntlozing zou in het kader van dit beleid moeten worden beschouwd.

Emissie stikstof Kjeldahl in de bovenwaterfase

- d) In het MER wordt regelmatig gesteld dat is uitgegaan van een worst-case benadering. Voor de natuurlijke omzettingen van stikstof Kjeldahl wordt echter regelmatig gesproken van omzettingen in een optimale situatie (voldoende zuurstof en dergelijk). De vraag rijst of te allen tijde de hoge natuurlijke omzetting van N-Kj gerealiseerd wordt.

Voor de onderwaterfase kan een check plaats vinden van de huidige kwaliteitscijfers.

Deze check is in het MER niet duidelijk terug te vinden. Zeker in bovenwaterfase bestaat een grotere onzekerheid. Een beschouwing over de worst-case ten aanzien van de oppervlaktekwaliteit en een alternatief waarbij in het geval van tegenvallen de kwaliteiten het water door een aparte zuivering wordt behandeld, zouden in de beschouwing moeten worden meegenomen.

Getijdenstromen bij de Mississippihaven en het Hartelkanaal

- e) In de alinea op pag. 79 waarin gesproken wordt over de waterkwaliteit in de Mississippihaven en het Hartelkanaal is de impact van lozingen op de waterkwaliteit niet duidelijk. Verversing vindt alleen plaats door getijdenstromen. Bij de Mississippihaven is dit ook het geval en is de waterkwaliteit bij het lozingspunt nog steeds niet optimaal. Het is onduidelijk waarom dit bij het Hartelkanaal wel het geval zou zijn. Volgens onze informatie is geen sprake van extra doorstroming.

De bedenkingen van de vereniging van verontruste burgers van Voorne zijn:

- f) De MER geeft aan dat men klasse IV baggerspecie via een diffusorsysteem zeer geconcentreerd op het depot kan brengen. In de baggerindustrie is evenwel bekend, dat bij aanvang en het einde van de pompcyclus water verpompt moet worden om de aanvoerleiding naar het depot schoon te pompen. Dit heeft tot gevolg dat er in de begin- en eindfase veel water via de diffusor op de gestorte baggerspecie gepompt wordt. Hierdoor zal veel zwevend materiaal verspreid worden over het depot en terecht komen in de bezinkbassins. Het retourwater zal dan een hoge concentratie van opgeloste toxische materialen meenemen naar de bassins en het oppervlaktewater (Mississippihaven) tijdens het lozen van retourwater.
- g) Het MER geeft aan dat er retourwater in de haven geloosd zal worden. Gezien de methode die toegepast gaan worden, is dat ook niet verwonderlijk (gebruikmakend van 85% baggerspecie van sleehopperzuigers, zie bladzijde 107 van het MER). Het MER geeft niet aan welke toxische stoffen afkomstig uit de klasse IV of BAGA-/BAGA+ opgelost zijn in het retourwater, geloosd worden in de havens (oppervlaktewater).
- h) De Vereniging verzoekt inzage te krijgen ten aanzien van het retourwater in de Mississippihaven (meetprogramma's, te meten parameters, meetfrequentie en dergelijke) zoals genoemd in pagina XVII van het MER). Met dit schrijven verzoekt de vereniging inzage te geven in de meetprogramma's en evaluatierapporten en beschikbare data of indien rapporten beschikbaar zijn deze te doen toekomen.

De bedenkingen van de stichting Natuur en Landschap Voorne-Putten zijn:

- i) De Stichting wijst erop dat het storten van klasse IV specie in de grootschalige baggerberging consequenties kan hebben voor het zandscheidingsproces ten aanzien van lozingen op open water (retourwater Mississippihaven en het terugbrengen van extra vervuilde specie in het depot).
- j) Ten aanzien van het retourwater wordt in het MER vermeld dat er in de periode 1997-2015 geen significant effect op de kwaliteit en de kwantiteit van het retourwater ten opzichte van het nulalternatief zal zijn. Waarop dit gebaseerd is, gezien de zeer korte termijn waarop monitoring kon plaatsvinden wordt niet duidelijk aangegeven. De Stichting vraagt zich volgende af:
 - Is het zo, dat de concentratiegraad van het retourwater constant is. Wanneer loost men wel of niet in de Mississippihaven?
 - Wordt er tegenwoordig rekening gehouden met de veranderde situatie sinds het opstellen van het Hartelkanaal (en dus van het Beerkanaal)?
 - Heeft de veranderde eb- en vloedbeweging een ander lozingsregime tot gevolg?
- k) Naar aanleiding van het storten van klasse IV specie wordt gesteld dat de bagger-specie met een zo groot mogelijke dichtheid in het depot gebracht zal worden (diffusorsysteem). Elders valt te lezen dat men de specie vanaf eind 1999 zal verpompen met retourwater. Het eerstgenoemde leidt tot een vermindering van zwevende deeltjes; het inbrengen van een aanzienlijke hoeveelheid retourwater geeft het tegengestelde effect. Aangezien van de samenstelling van de zwevende deeltjes na de toevoeging van klasse IV-specie, nauwelijks iets bekend is, is de vraag of men op grond van metingen tot dusver, uitspraken kan doen ten aanzien van toekomstige toepassing.

Naar aanleiding van deze bedenkingen wordt het volgende opgemerkt:

- ad a) Met de verlaging van de waterspiegel zal de invloed van wind en golfslag mogelijk toenemen. Op het depot blijft een groot wateroppervlak aanwezig dat zal fungeren als bezinkbassin. Daarnaast is apart een groot bezinkbassin bij de Slufter voorhanden van ca. 4 ha. waar het te lozen retourwater doorheen geleid kan worden. Het te lozen retourwater zal daarmee naar verwachting aan de lozingseis van 50 mg/l kunnen voldoen.
- ad b) De lozing van het retourwater moet worden bezien in relatie tot de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater in de Mississippihaven. In de 4^e Nota waterhuishouding is voor ammonium een MTR waarde van 2,2 mg/l opgenomen voor N-totaal (N-Kjeldahl inclusief ammonium, nitraat (NO₃) en nitriet (NO₂)). Gelet op de concentraties aan stikstofverbindingen in het retourwater in combinatie met de bevindingen van het MER bestaat geen aanleiding om aan te nemen dat de lozing van het retourwater een overschrijding van het Maximaal Toelaatbaar Risico (MTR) in de Mississippihaven tot gevolg heeft (zie ad c. en d. voor een meer integrale beschouwing over deze milieueffecten).

- ad c) De eisen voor de lozing van P en N, zoals die gelden voor AWZI's, zijn niet zonder meer toepasbaar voor lozingen vanuit baggerspeciedepots. Bij de beoordeling van dergelijke lozingen dient niet alleen te worden gekeken naar de restbelasting van het ontvangend watersysteem als gevolg van de lozing van retourwater, hierbij behoort eveneens een beschouwing over de ontlasting van het watermilieu als gevolg van de grootschalige uitvoering van baggerwerkzaamheden.
- Verontreinigde waterbodems fungeren namelijk als een belangrijke diffuse verontreinigingsbron, die een optimale vervulling van de functies en kwaliteitsdoelstellingen van het watersysteem in de weg staan. Door het opbaggeren van deze verontreiniging en vervolgens bergen in een depot als de Slufter, worden de risico's die samenhangen met deze verontreiniging in belangrijke mate gereduceerd. Slechts een verwaarloosbare fractie van de aldus verwijderde verontreiniging komt via het retourwater weer terug in het oppervlaktewater. Uit het MER blijkt dat van ontoelaatbare overlast als gevolg van deze zeer beperkte herverontreiniging (waaronder P- en N-verbindingen) geen sprake is. Vanuit het voorzorgprincipe vindt daarenboven door de bijkomende eisen in de Wvo-vergunning (optimalisering bezinking, recirculatie en zelfreinigend vermogen op depot) nog verdergaande reductie plaats van deze vuilvracht.
- ad d) Onder ad c) is reeds uiteengezet dat gezien vanuit het integrale milieurendement in beginsel geen aanvullende eisen nodig zijn ter regulering van de lozing van retourwater vanuit depots als de Slufter. Dit is onder meer de reden geweest voor de regering om nadrukkelijker te kijken naar de mogelijkheden van berging van verontreinigde baggerspecie in open putten (NW4). Inmiddels is in dit kader aan de hand van een m.e.r.-studie onderzoek verricht naar de bergingsmogelijkheden van klasse 4-specie in de put van Cromstrijen, gelegen in het Hollandsch Diep. Hieruit spreekt dat de berging van dergelijke specie geen bedreiging inhoudt voor de kwaliteitsdoelstellingen en functies van het ontvangende oppervlaktewater. Het is eerder zo dat het op deze wijze creëren van bergingsruimte een belangrijke randvoorwaarde is voor het weer gezond maken van de watersystemen: zo wordt immers de grootschalige uitvoering van baggerwerkzaamheden mogelijk gemaakt en daarmee de verwijdering van grote hoeveelheden verontreiniging (waaronder P- en N-verbindingen) die momenteel een optimale vervulling van functies en kwaliteitsdoelstellingen in de weg staan. Het moge duidelijk zijn dat vanuit een 'gesloten' (en derhalve beter beheersbaar) depot als de Slufter alleen nog maar minder belasting optreedt van het ontvangende oppervlaktewater. Het gezien van de mogelijkheden tot verdere reductie van de lozing door een optimalisering van het depotbeheer, is dan ook vooral ingegeven vanuit het voorzorgprincipe en vormt geen onvermijdelijk vereiste voor het beheersbaar maken van de huidige lozingssituatie.
- ad e) Door het op twee plaatsen openen van de Beerdam stroomt nu water uit de Oude Maas af naar het Beerkanaal. De Mississippihaven is van een doodlopende haven veranderd in een haven die waterhuishoudkundig aansluit op het Hartelkanaal en op de Oude Maas.
- Tevens is het getijdegebied en daarmee de getijdestroom aanmerkelijk toegenomen. Een en ander betekent een grote toename van de doorspoeling en van de stroming in het Hartelkanaal en in de Mississippihaven. De huidige situatie betekent derhalve veel meer verversing en verdunning dan voor het doorgraven van de Beerdam.

- ad f) Rivierslib heeft de eigenschap vrijwel alle typen verontreinigingen uit de waterfase te binden aan de anorganische klei-/kalkdeeltjes danwel aan de organische fractie (humus, bacteriën, algen, etc). Bij de overgang van rivierslib → sediment kunnen daarin enige veranderingen optreden die gepaard gaan met enige diffuse verontreiniging. Het betreft hier met name de parameter ammonium. De overige eenmaal aan kleimineralen en organische materiaal gehechte verontreinigingen laten onder natuurlijke omstandigheden en tijdens het verpersen naar de Slufter niet zomaar los. Dit geldt ook voor klasse IV of BAGA-/BAGA+ baggerspecie. Tijdens het baggeren, het transporteren en het bergen van de specie in de Slufter blijven de verontreinigingen aan de baggerspecie gehecht. Deze gaan dus behoudens het ammonium ook niet in oplossing. De mate van verontreiniging in het retourwater wordt bepaald door het gehalte aan onopgeloste bestanddelen. Het gehalte aan ammonium is op het depot de Slufter zelf te reduceren door gebruik te maken van de van nature optredende zelfreinigingsprocessen. De natuur ruimt de ammonium zelf op als de geschikte condities daarvoor geschapen worden. Ten behoeve van de realisatie van een optimale ammoniumverwijdering is een onderzoeksverplichting opgenomen.
- ad g) Zie beantwoording onder ad f).
- ad h) De beschikbare gegevens zijn toegezonden. Aan de beheerders van de Slufter is verzocht de lozingsgegevens te rangschikken en daarover te rapporteren.
- ad i) De verontreinigingen zijn sterk gebonden aan de kleideeltjes en aan het organisch materiaal van de baggerspecie doch deze zijn niet gebonden aan de zanddeeltjes.
De kwaliteit van de baggerspecie heeft daarmee ook weinig effect op de kwaliteit van het bij de zandscheiding verwijderde zand. Vanwege de binding heeft een en ander ook geen effect op de kwaliteit van de retourwaterlozing zolang het retourwater op het depot voldoende tijd heeft gehad om de zwevende deeltjes te laten bezinken. In dat verband is te verwachten dat de concentratiegraad min of meer constant is en in feite bepaald wordt door het gehalte aan onopgeloste (zwevende) bestanddelen.
Bepalend voor de mate van chemische verontreiniging in het retourwater is het gehalte aan onopgeloste bestanddelen. Inmiddels is de lozingseis aangescherpt van gemiddeld 100 mg/l naar gemiddeld 50 mg/l. Om aan de lozingseis te voldoen zal het retourwater zo nodig voor lozing via het bezinkbassin worden geleid.
Wat betreft de effecten van het doorgraven van de Beerdam zie ad e) en ad j).
- ad j) Zie ook beantwoording ad i)
De lozing op de Mississippihaven vindt het gehele jaar door plaats afhankelijk van de mate van aanbod van baggerspecie en het neerslagoverschot. Bij de lozing wordt geen rekening gehouden met de veranderde situatie van het openmaken van de Beerdam. Vanwege de toename van de afvoer van water vanuit de oude Maas en de toename van het getijdengebied treden meer menging, een grotere verdunning en meer afvoer richting Noordzee op. Daardoor bestaat er geen aanleiding het lozingsregime aan te passen danwel daarvoor nadere voorwaarden op te leggen.

De lozing is alleen toegestaan als het te lozen retourwater aan de lozingseisen voldoet zoals aangegeven in de Wvo-vergunning. In de vergunning is een lozingseis van 50 mg/l gesteld voor opgeloste bestanddelen. Dit komt ongeveer overeen met de van nature voorkomende gehalten in het oppervlaktewater.

- ad k) De aanlandingsplaats van zowel de bakkenzuigers als van de sleephoppers liggen ca. 4 km van de Slufter af. Zowel voordat een hopper zich kan leegpersen danwel dat een bakkenzuiger kan gaan persen dient de hoeveelheid water in de 4 km persleiding in stroming zijn gebracht, daarvoor is perswater nodig. Eenmaal op gang kunnen de sleephoppers vrijwel zonder bijmenging hun beun in de Slufter persen. Deze gehopperde specie kan zonder noemenswaardige verdunning met redelijk grote dichtheden worden geborgen in het depot. Voor de bakkenzuigers is daarentegen veel water nodig om de baggerspecie verpompbaar te maken. Dit heeft onvermijdelijk verdunning tot gevolg. Nadat het persen is beëindigd dient het leidingstelsel steeds te worden schoongespoeld met perswater om sedimentatie en afzettingen te voorkomen. Hiervoor wordt thans oppervlaktewater uit het Hartelkanaal en de Mississippihaven gebruikt. Dit inzetten van perswater kan evenwel ook geschieden met de inzet van retourwater.

De inzet van een diffusor is technisch gezien moeilijk en levert bij een lage waterstand op de Slufter geen/nauwelijks bijdrage aan de reductie van het gehalte aan opgeloste bestanddelen in het te lozen retourwater. De Slufter is voldoende groot om als bezinkbassin te kunnen fungeren. Daarnaast is separaat nog een groot apart bezinkbassin aanwezig. Beide geven voldoende garantie dat vergunninghouder aan de lozingseis ten aanzien van opgeloste bestanddelen kan voldoen.

2.9 *Behandeling (eventuele) ingebrachte bedenkingen en adviezen.*

De ontwerp-beschikking heeft in de periode van 21 februari 2000 tot en met 20 maart 2000 voor het inbrengen van bedenkingen ter inzage gelegen. Tegen de ontwerp-beschikking zijn geen bedenkingen ingebracht.

2.10 *Tijdelijkheid van de vergunning*

Gelet op het gestelde in artikel 7, vierde lid Wvo, juncto 8.17 tweede lid Wet milieubeheer (afvalstoffeninrichting) mag een vergunning voor ten hoogste tien jaar worden verleend. Omdat in de Wm-vergunning een bepaling is opgenomen over de termijn waarvoor zij geldt, wordt een gelijke bepaling opgenomen in de Wvo-vergunning. Daardoor krijgt de Wvo-vergunning een geldigheid tot 8 september 2005.

2.11 *Verlening onder voorschriften*

Samenvattend bestaat de voorgenomen additionele activiteiten uit het bergen van klasse IV-specie waaronder BAGA+ specie en het scheiden van zand uit baggerspecie. De gevolgen hiervan op de milieubezwaarlijkheid van de lozing van retourwater kunnen als volgt worden beschreven:

- de beïnvloeding van de kwaliteit van het retourwater is behalve ammonium marginaal;
- de omvang van de lozing en daarmee de vracht aan verontreinigingen (opgelost/geadsorbeerd) zal vanwege de recirculatie en het vervallen van het verdringingswater substantieel afnemen;
- de invloed van het bergen van klasse IV-specie waaronder BAGA+ en de zandscheiding hebben als zodanig geen invloed op de te lozen stikstofvracht;

- de concentratie aan ammonium in het retourwater zal middels een op maat gesneden management van het depot geminimaliseerd worden;
- Gezien de aard en omvang van de lozing in relatie tot de aard en omvang van het ontvangende oppervlaktewater bestaan er geen overwegende bezwaren tegen het onder voorschriften verlenen van de gevraagde vergunning.

3. *Besluit*

Gelet op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, de Wet op de waterhuishouding, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht besluit de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat als volgt:

BESLUIT:

De bij beschikking van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 7 oktober 1985 kenmerk R36774 verleende vergunning, laatstelijk gewijzigd op 7 november 1995 kenmerk HW/AW 207830 als volgt te wijzigen:

Voor het dictum dient te worden gelezen:

- I. Aan de gemeente Rotterdam (Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam) en de Staat der Nederlanden (Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland), hierna te noemen 'de vergunninghoudster', tot 8 september 2005 vergunning te verlenen voor het onttrekken van oppervlaktewater aan de Mississippihaven en het Hartelkanaal.
- II. Aan de gemeente Rotterdam (Gemeentelijk Havenbedrijf Rotterdam) en de Staat der Nederlanden (Rijkswaterstaat, directie Zuid-Holland), hierna te noemen 'de vergunninghoudster', tot 8 september 2005 vergunning te verlenen voor het lozen van retourwater op de Mississippihaven, afkomstig van een baggerspeciedepot De Sluffer nabij de Maasvlakte met de volgende voorschriften:

4. *Voorschriften*

Artikel 1 wordt gewijzigd in:

Artikel 1

1. 'De waterbeheerder': 'de hoofdingenieur-directeur': de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Zuid-Holland (adres: Boompjes 200, Postbus 556, 3000 AN te Rotterdam);
2. 'baggerspeciedepot': het baggerspeciedepot Sluffer op de Maasvlakte gemeente Rotterdam inclusief het daarbij behorende stelsel van aan- en afvoerleidingen;
3. 'het werk': de voorziening die is aangelegd of wordt gebruikt voor de lozing van retourwater alsmede voor het onttrekken van oppervlaktewater;
4. 'baggerspecie': stof, die in het kader van het integrale waterbeheer moet worden verwijderd;
5. 'perswater': water dat benut wordt voor het verpompaar maken van baggerspecie en het voor- en naspoelen van de aanvoerleidingen naar het depot;
6. 'recirculatie water': water vanuit het baggerspeciedepot dat wordt ingezet als perswater;
7. 'retourwater': het water zoals dat vanuit het baggerspeciedepot op het oppervlaktewater wordt geloosd;

8. 'bezinkbassin': de bij het depot aanwezige voorziening ter verbetering van de kwaliteit van het retourwater;
9. 'monster': representatief etmaalmonster, tenzij uitdrukkelijk is vermeld dat een steekmonster wordt bedoeld;
10. 'depotmanagement': de maatregelen die in het kader van beheer van het baggerspeciedepot worden genomen teneinde de kwaliteit van het retourwater te verbeteren en om de omvang van de retourwaterlozing te reduceren;
11. 'verlengde onderwaterfase en bovenwaterfase': de situatie waarbij het waterpeil in het baggerspeciedepot structureel boven 0 m + N.A. P komt;
12. 'ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater zijn ontstaan of dreigen te ontstaan (Hoofdstuk Wet milieubeheer);

Aan artikel 2 wordt toegevoegd lid 2. Lid 1 wordt gewijzigd in:

Artikel 2

1. Krachtens deze vergunning mag met behulp van een werk afvalwater (retourwater) op de Mississippihaven worden geloosd.
2. Krachtens deze vergunning mag met behulp van een werk oppervlaktewater aan de Mississippihaven en het Hartelkanaal worden onttrokken.

Artikel 3 wordt gewijzigd in:

Artikel 3

De lozing van afvalwater met behulp van een werk vindt plaats via het lozingspunt dat is aangegeven op de tekening (1998 nr. 467) die is opgenomen als bijlage 1 behorende bij deze beschikking.

Artikel 5 vervalt en wordt gewijzigd in:

Artikel 5

1. Uiterlijk 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning moet in het kader van het depotmanagement voor het in depot brengen van de baggerspecie via een bakkenzuiger en het voor- en het naspoelen van de aanvoerleiding vanaf de bakkenzuiger(s) uitsluitend retourwater worden benut als perswater.
2. Uiterlijk 6 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet door de vergunninghoudster bij de waterbeheerder in het kader van het depotmanagement een saneringsplan zijn ingediend. Dit plan moet gericht zijn op het binnen 12 maanden na het van kracht worden van de vergunning aanbrengen van recirculatie op de aanvoerleiding waarop de sleephoppers zijn aangesloten.
3. Het in het tweede lid bedoelde plan moet de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder hebben en moet in overleg met de waterbeheerder worden opgezet.

Artikel 6 lid 1 onder b. wordt gewijzigd. Lid 3 wordt toegevoegd:

Artikel 6

- 1b. Het gehalte aan onopgeloste bestanddelen mag gemiddeld niet meer bedragen dan 50 mg/l. Geen enkel steekmonster mag aan onopgeloste bestanddelen meer dan 100 mg/l bevatten.
3. De gehalten van de onder 1b genoemde parameter dient te worden bepaald volgens de in bijlage 2 genoemde analysevoorschriften.

Artikel 7 lid 2 en lid 3 worden gewijzigd in:

Artikel 7

2. Eens per kwartaal moet, binnen 1 maand na afloop van het betreffende kwartaal, opgave te zijn gedaan aan de waterbeheerder van de op het voorafgaande kwartaal betrekking hebbende gegevens:
 - a. de geloosde hoeveelheid retourwater in m³/etmaal;
 - b. het gehalte en stofvracht aan onopgeloste bestanddelen en ammonium (mg/l);
 - c. de totale hoeveelheid baggerspecie in m³ met de verdeling sleephoppers, bakken en per as.
3. Eenmaal per jaar binnen 3 maanden na afloop van het kalenderjaar een evaluatie betrekking hebbende op:
 - a. de lozing van het retourwater;
 - b. de gehalten en stofvracht van in bijlage 2 genoemde parameters in het te lozen retourwater;
 - c. de waterbalans over het kalenderjaar (met de hoeveelheid neerslag en verdamping het neerslag-overschot en de hoeveelheid oppervlaktewater ingezet als perswater bij de sleephoppers dan wel bij de bakkenzuigers;
 - d. de gemiddelde verblijftijd van het retourwater op het depot;
 - e. de mate van natuurlijke stikstof verwijdering.
4. De wijze en frequentie van het te verrichten onderzoek door de vergunninghoudster alsmede de wijze van rapporteren, behoeven de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder.

Artikel 13 wordt toegevoegd:

Artikel 13

1. Uiterlijk 3 maanden na het van kracht worden van de vergunning moet door de vergunninghoudster bij de waterbeheerder een onderzoeksvoorstel zijn ingediend, dat gericht is op reductie van stikstof. In het onderzoeksvoorstel dient te worden ingegaan op:
 - het maximaal benutten van de natuurlijke zelfreinigingscapaciteit binnen het depot gedurende de verlengde onderwaterfase en de bovenwaterfase;
 - het inzetten van technieken (waaronder zuiveringstechnische) voor verwijdering van stikstof.

2. Het in het eerste lid bedoelde onderzoeksvoorstel moet de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder hebben en moet in overleg met de waterbeheerder te worden opgezet.
3. Uiterlijk 6 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet het onderzoek zijn uitgevoerd en worden gerapporteerd aan de waterbeheerder.
5. *Ondertekening*

DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT,
namens deze,
DE DIRECTEUR-GENERAAL VAN DE RIJKSWATERSTAAT,
namens deze,
HET HOOFD VAN DE AFDELING INTEGRAAL WATERBELEID,

ir. M.A. Hofstra.

6. Mededelingen

Beroep

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kunt u tegen dit besluit, binnen zes weken na de dag waarop dit is bekendgemaakt, beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Het beroepschrift dient te zijn ondertekend en dient ten minste te bevatten:

- uw naam en adres;
- de dagtekening van het beroep;
- vermelding van het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen en, zo mogelijk, de datum en het kenmerk van het besluit;
- een opgave van de redenen waarom u zich met het besluit niet kunt verenigen.

Tevens dient ten behoeve van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zo mogelijk een afschrift van het besluit waartegen het beroep is gericht te worden overgelegd.

Gelijktijdig met of na indiening van het beroepschrift kunt u, bij een spoedeisend belang, een verzoek doen tot het treffen van een voorlopige voorziening. Een zodanig verzoek dient te worden gericht tot de Voorzitter van de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en kan worden gezonden aan het hierboven vermelde adres. Zowel in verband met de behandeling van het beroep als in verband met het verzoek om voorlopige voorziening wordt griffierecht geheven. Omtrent de hoogte daarvan, de wijze waarop en de termijn waarbinnen u dit dient te betalen krijgt u na indiening van het beroep c.q. het verzoek om voorlopige voorziening bericht van de Raad van State.

Voor nadere inlichtingen over de hoogte van het bedrag kunt u zich wenden tot de Raad van State voornoemd (telefoon: 070 - 426 44 26).

U wordt verzocht een afschrift van het beroepschrift en/of verzoek tot voorlopige voorziening te zenden aan de hoofdingenieur-directeur van de Rijkswaterstaat in de directie Zuid-Holland (adres: Postbus 556, 3000 AN Rotterdam), t.a.v. afdeling AWU.

Schade

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat tengevolge van het gebruikmaken van de vergunning schade lijden.

Nadeel

Voor het geval de vergunninghouder door het wijzigen of intrekken van haar vergunning onevenredig financieel nadeel lijdt, zal op diens verzoek worden bezien of er op basis van het door de waterkwaliteitsbeheerder gehanteerde stelsel van nadeel-compensatie aanleiding is voor een gehele of gedeeltelijke tegemoetkoming in dit nadeel.

Vergunninghouderschap

Verzocht wordt om de waterkwaliteitsbeheerder vooraf schriftelijk te informeren over wijzigingen in de (economische) eigendomsstructuur met betrekking tot de vergunde lozingsituatie.

Toelichting:

Bij een gedeeltelijke eigendomsoverdracht van het bedrijf ontstaat, gelet op de formulering van het vergunningvereiste krachtens de Wvo, al snel een aparte vergunningplicht voor het af te splitsen deel. Een eigen vergunning daarvoor zal tijdig moeten worden aangevraagd.

7. Bijlagen

- bijlage 1: tekening lozingspunt
- bijlage 2: analysevoorschriften en parameters als bedoeld in artikel 6 en artikel 7
- bijlage 3: waterbalans Sluffer
- bijlage 4: beschikking d.d. 7 oktober 1985 kenmerk R36774 en laatstelijk gewijzigd d.d. 7 november 1995, kenmerk HW/AW 207830

Bijlage 1 behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van heden nr. HK AW/2000. Tekening 1998-467 en aangepast op doorsteken Beerdam.

Bijlage 2 behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van heden nr. HK AW/2000.

De in deze vergunning genoemde stoffen en/of parameters dienen te worden bepaald volgens de voorschriften, vermeld in de 'methoden voor de analyse voor afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

Stof/parameter:	Analysemethode:
Debiet (m ³ /dag)	
Biochemisch Zuurstof Verbruik (BZV ₅ atu) mg/l	NEN-EN 1899-1
Bezinksel (ml/l)	NEN 6623
Kjeldahl Stikstof (N-Kj, NH ₄ -N) mg/l	NEN 6646
Nitriet (NO ₂), nitraat (NO ₃) mg/l	NEN-EN ISO 13395
Fosfor totaal (P-totaal) mg/l	NEN 6663
onopgeloste bestanddelen mg/l	NEN 6484
Gloeirest	NEN 6621
Chemisch Zuurstofverbruik (CZV) mg/l	NEN 6633
Totaal organic Carbon (TOC) mg/l	NPR 6522
Cadmium (Cd *)	NEN 6452
Kwik (Hg)	NEN-EN 1483
Zink (Zn)	NEN 6426
Koper (Cu *)	NEN 6426
Nikkel (Ni *)	NEN 6426
Lood (Pb *)	NEN 6426
Arseen (As *)	NEN 6426
Chroom (Cr *)	NEN 6426
minerale olie mg/kg	NVN 6678
Polycyclische Aromatische Koolwaterstoffen PAK's: (16 van epa)	ontwerp NEN 5771, 5731
Polychloorbifenylen PCB's: (7 van Ballschmieter)	RIZA W 5.327
Organochloorbestrijdingsmiddelen (OCB's)	RIZA W 5.327
Extraheerbaar Organisch Halogeen verbindingen (EOX)	RIZA W 5.502

Tributyltin

*) Ontsluiting metalen met NEN 6465 of NVN 5770, tenzij methode anders voorschrijft.

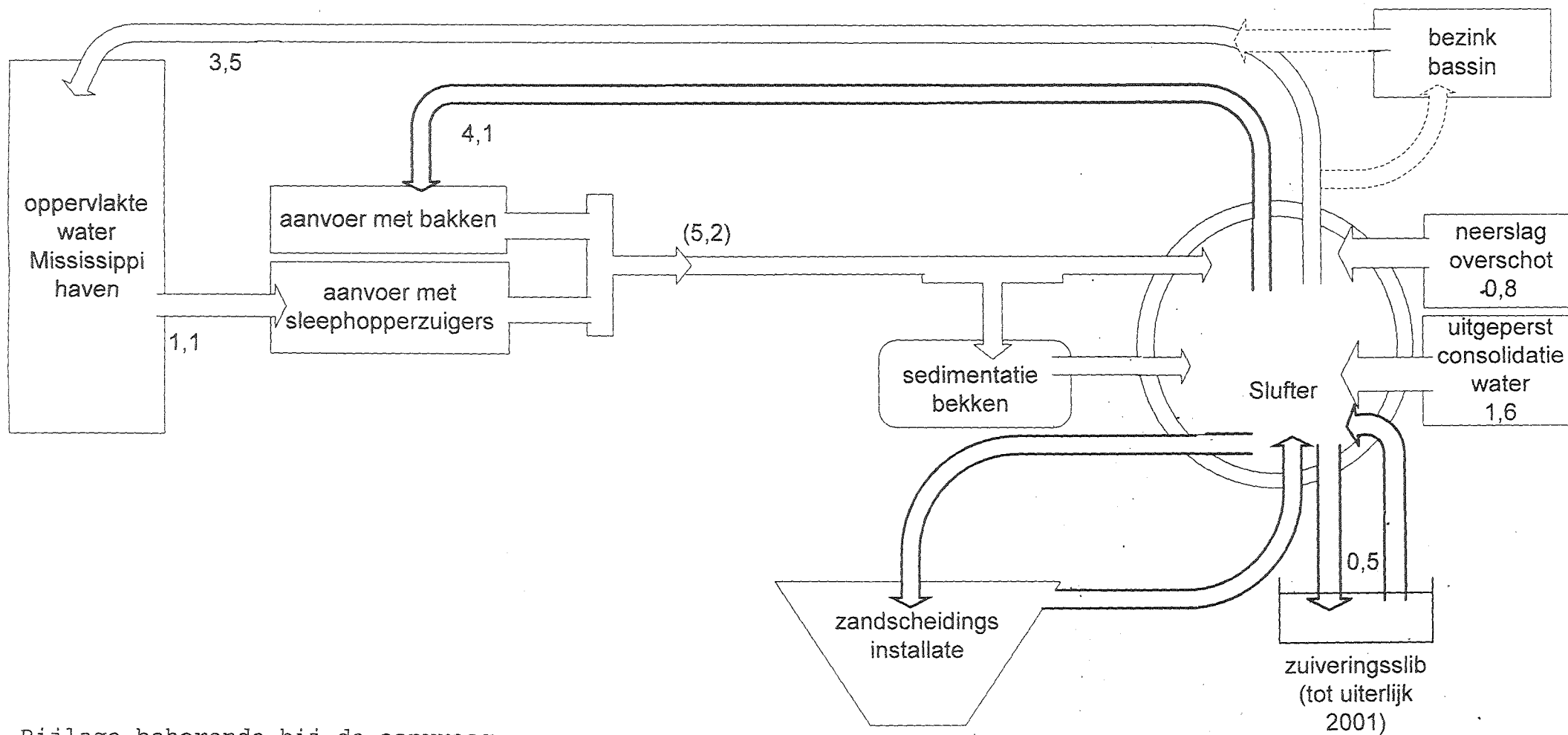
NEN-normen (en NVN-normen) zijn normen uitgegeven door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI). RIZA-voorschriften zijn voorschriften gehanteerd door het laboratorium van het Rijksinstituut voor Integraal Zoetwaterbeheer en Afvalwaterbehandeling (RIZA).

Een wijziging in een normblad of voorschrift wordt automatisch van kracht zes weken nadat de wijziging door de waterbeheerder ter kennis van vergunninghouder is gebracht, tenzij binnen die termijn bij de waterbeheerder schriftelijk bezwaar is aangetekend.

Bijlage 3 behorende bij de beschikking van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van heden nr. HK AW/2000. Waterbalans Slufter.

Globale waterbalans in de bovenwaterfase bij het voorkeursalternatief
 (miljoen m³ per jaar). De vet getekende waterstromen betreffen recirculatiewater.

Bijlage behorende bij de aanvraag tot wijziging van de WVO-vergunning en aanvraag vergunning Wet op de Waterhuishouding, kenmerk PWM/DSV/BNI//98/12605.